

1. Разказване на истории

1.1 Какво е разказване на истории?

В един все по-дигитален свят с пазар, претъпкан с подобни продукти и услуги, разказването на истории се превърна в ключова стратегия за компаниите и извън тях.

Целта му е да надхвърли техническите спецификации и материалите, с които да се свържете емоционално публиката чрез увлекателен разказ.

Разказването на истории е нещо повече от мода.

Това е комуникационна техника, която има за цел да създаде връзка между марката и нейната публика, като изтъква нейната история, ценности и мисия. Добрият разказвач не просто разказва факти, но предава емоция, прозрачност и автентичност.

Разказването на истории може да помогне на компаниите да се разграничат, да привлекат вниманието и да изградят значими взаимоотношения с потребителите.

Историите са мощен начин за общуване и е важно да го правите по такъв начин автентични и подходящи за аудиторията.

По този начин марката може да се открие на претъпкан пазар, придавайки стойност на нематериалното съдържание, което често е това, което отличава една компания.

Ако трябва да дадем дефиниция на РАЗКАЗВАНЕТО, бихме могли да кажем, че: разказването на истории е важна комуникационна техника, която използва ангажиращ разказ за предаване на съобщения и информация. Това е ключово умение да влияеш и да вдъхновяваш публика, създавайки емоционална връзка и връзка. Разказването трябва да е увлекателно, автентично и подходящо за разглежданата тема, с цел да привлече вниманието на слушателите и поддържане на техния интерес. В обобщение, разказването на истории е мощен инструмент за ефективно ангажиране чрез комуникация и трябва да се счита за основна част от всяка комуникационна стратегия.

Можем да кажем, че притежаваме вродена способност да разказваме истории. Всъщност, ако вземем предвид деца, забелязваме, че дори и без директно да им покажем как да го направят, те са способни разказвайки множество истории от на пръв поглед прости събития.

Както вече споменахме, постоянно сме потопени в историите, които ни заобикалят. Размишлявайки върху тази концепция, историите са изиграли няколко важни роли в нашето съществуване.

Например:

- те са допринесли за нашето оцеляване, защото чрез историите на нашите предци ние

сме се научили да избягваме определени грешки;

- изградили са чувство за принадлежност към група. Например, помислете за фолк разкази, с които се идентифицираме, създавайки връзка с тези, които споделят същите истории по време на детството, като по този начин се създава усещане за общност;

- те ни научиха! Всъщност историите са изиграли и образователна роля, тъй като винаги можем да научим нови уроци от историите, дори и само в избягването на ситуации, които вече знаем.

Накратко, историите несъмнено са решаващ елемент в живота ни.

Казахме, че разказването на истории е комуникационна техника.

Това повдига въпроса: има ли разлика между информация и разказване на истории?

Отговорът е ДА!

Разказването на истории всъщност е различно от информацията, защото се основава на разказ и създаване на емоционална връзка с публиката, докато информацията предоставя данни и факти, без непременно да включва емоции или разказ.

Ето някои от основните разлики между разказването на истории и информацията:

1. Емоция срещу факти: разказването на истории се стреми да предаде емоции, преживявания и емоционални връзки чрез разказване на истории. Информацията, от друга страна, се фокусира върху предаването обективни данни и факти.
2. Разказ срещу изложение: разказването включва структуриран разказ, който обикновено включва герои, настройки, конфликти и решения. Информацията е най-често представена директно и без непременно да следва наративна структура.
3. Обществено участие: разказването на истории има за цел да ангажира публиката в емоционално пътешествие, насърчавайки ги да се чувстват част от историята. Информацията предоставя данни, но не непременно се стремят да ангажират емоционално публиката.
4. Запомняемост: историите често са по-запомнящи се от студената, необвързана информация. По-вероятно е публиката да запомни и сподели истории, отколкото поредица от данни или информация без контекст.
5. Цели: разказването на истории често се използва за вдъхновение, убеждаване, забавление или комуникирайте ценности, мисии и идентичност на марката. Информацията се използва главно за предават данни или знания.

В обобщение, докато информацията е важна и необходима, разказването на истории е мощен инструмент да направи информацията по-ангажираща, запомняща се и значима за аудиторията. И двамата имат мястото им в комуникацията, но се използват за различни цели и могат взаимно да се обогатяват комуникация.

Следователно можем да разделим съдържанието на две категории:

ХИПОСЪДЪРЖАНИЕ:

- съдържанието е скучно, без увлекателен сюжет или психологическа дълбочина;

- лишени са от смисъл;
- те обикновено са описателни и неутрални по отношение на информацията.

ХИПЕРСЪДЪРЖАНИЕ:

- разказваемо и запомнящо се съдържание;
- предават смислена информация и емоции;
- те се вписват в контекст на преживяване, създавайки споделени и споделяеми изображения.

За да обобщим разликата между двете категории, можем да се позовем на водеща на пазара, компетентна компания, предлагаща цялостни услуги (хипоконтент) и изплащане като вашето у дома, навсякъде по света (хиперсъдържание).

В първия случай имаме ХИПЕРСЪДЪРЖАНИЕ, което не генерира никакви емоции, докато във втория случай се създава силна връзка с публиката, която разказва нещо УНИКАЛНО и ИНТИМНО.

2. КЪДЕ ДА ЗАПОЧНА

Преди всичко нека се запитаме:

Каква е историята?

Историята е поредица от събития, организирани в логическа и хронологична последователност: тя е съдържанието на приказката и представлява нейната дълбинна структура.

А приказката?

Приказката е представяне на историята, разработена в писмена или устна форма. Това е форма на разказаното съдържание. Тя винаги има сюжет и жанр и като такава се предава в съзнанието на събеседника.

А разказът?

Това е актът на разказване, както е предаден от конкретния разказвач. Разказът е отклонение. Пример за това е телевизионният сериал или „дълъг филм“, където с течение на времето е възможно да вникнете в историите на отделни герои. Следователно комбинацията от разказ и история води до разказване на истории.

Но защо разказването на истории е толкова важно?

Разказването на истории е важно, защото е стратегически избор, който подобрява ценностите на една марка, повишаващи нейната икономическа стойност и позволяващи ефективно, извънредно и запомнящо се управление на марката. Това е избор, който е част от стратегия за съдържание. В тази връзка използваме термина съдържателен маркетинг, т.е. стратегия, която създава полезно, ценно съдържание, фокусирано върху хората, нуждите и емоциите с предварително определена конкретна цел.

Затова казахме, че разказването на истории означава:

- комуникиране чрез истории и ценностите на марката и нейната аудитория;
- създаване на наративен проект, който изисква методология, инструменти и различни умения.

3. СЪПКИТЕ НА ЕДИН ПРОЕКТ ЗА РАЗКАЗВАНЕ

Проектът за разказване на истории е повече от съдържанието, което трябва да бъде разказано. Това е проект при който „какво“ да кажем е само един от елементите, върху които да мислим.

Има четири фази, които съставят проект за разказване на истории, а именно:

- слушане: това е фазата, в която се идентифицира целевата аудитория и точките, които имат общо с него
- дизайн: неговата е фазата, в която ценностите, наративните линии и това, което искаме да кажем са установени
- създаване: това е фазата, в която придавате „форма на историята“ чрез структурата, думите, изображенията и емоциите, които искате да му дадете
- оживяване и разпространение: това са етапите, в които избираме инструменти, за да вдъхнем живот на историята и тези с които предадем нашата история

Сега нека анализираме отделните стъпки.

3.1. СЛУШАНЕ:

Преди да създадете история, тя трябва да бъде потърсена и намерена. Ние трябва да слушаме нашата аудитория, според нейните нужди. Слушайте компанията и излагайте историите за нейното развитие.

Изслушването означава да се отвориш, да се почувстваш като другия човек. Накратко, **ИДЕНТИФИЦИРАЙТЕ СЕ С НЕЩО.**

Само като се научим да слушаме и съчувстваме на хората около нас, можем да творим запомнящи се истории.

Мостови истории, които ни свързват със света, с реалността, с хората и със самите нас.

Ето пет съвета за слушане на истории:

1. слушайте и се **ИДЕНТИФИЦИРАЙТЕ С НЕЩО.**
2. задавайте въпроси, подготвяйте ги, ако е необходимо

3. запишете, снимайте и отделете време

4. идентифицирайте правилните събеседници

5. създайте архив от реплики, идеи, фрази за вдъхновение

Запомнете:

Историите винаги имат различни гледни точки. Те предават ценности.

Те носят проблеми, решения и морал.

За да пишете истории, трябва да упражнявате способността да се чувствате като другия.

Ето защо е важно да си зададете следните въпроси във фазата на слушане:

- Коя е моята аудитория?
- Какво правят?
- Какво, как и къде живеят?
- Какво споделят с мен?
- Каква е гледната точка?

3.2 ДИЗАЙН

За да създадете НАРАТИВНА линия, е полезно преди това да се съсредоточите върху следните въпроси започвайки:

- Какво искам да кажа? Каква е моята цел?
- Каква връзка и емоция искам да събудя?
- Каква е сърцевината на моя разказ?
- Какви ценности предава?
- В съответствие ли е с моите ценности и тези на публиката?

Наративната линия не е просто част от една история, а е част от марката, от продукт като цяло, на една по-голяма история. Следователно трябва да се вземат предвид аспекти, които очевидно не са наративни, например като: иконите (опаковка, етикет, пазарска чанта), звуците (отварящата се кутийка Coca-Cola, звукът на двигателя на Ferrari), модалностите на продукта. сетивното съдържание, символното и ценностно наследство.

3.2.1: СТРУКТУРАТА

След като установим първите параметри, трябва да помислим за структурата на нашата история.

Една история има структура, модел, на който да разчитате, който ръководи нейното съдържание. Съдържание, изградено според логиката или насоките, водени от историята. Историята винаги има четири елемента:

КОНТЕКСТ: гледна точка; ситуацията

ПРОБЛЕМ: напрежението; разкъсването

РЕШЕНИЕ: решителното действие

РЕЗУЛТАТ: моралът; краят

Тези елементи ни позволяват да предадем нашето послание чрез емоция и идентификация. Или разказ, базиран на история.

За да разгледаме тези елементи от още по-далеч, можем да кажем, че ключовите елементи от историята, или разказа, базиран на история, включват:

1. Добре развити характери: добре дефинираните и развити характери са от решаващо значение за ангажират публиката. Тези герои трябва да имат отличителна личност, цели, мотивации и предизвикателства, пред които да се изправи. Публиката трябва да може да идентифицира или да бъде съпричастна с тях.
2. Ангажиращ сюжет: от съществено значение е добре структуриран сюжет, представящ конфликт или предизвикателство. Сюжетът трябва да има начало, развитие, кулминация и развързка. Така структурата създава напрежение и задържа вниманието на публиката.
3. Подходяща обстановка: обстановката, в която се развива историята, трябва да е подходяща за съобщението, което искате да комуникирате. Обстановката допринася за атмосферата на историята и може да повлияе на възприятието на публиката.
4. Емоции и емоционална връзка: ефективната история генерира емпатия и емоционална ангажираност. Трябва да събуди емоции у публиката, които могат да бъдат свързани с радост, конфликт, тъга, страх или вълнение.
5. Ключово послание: всяка история трябва да предава централно послание или тема. Така съобщението може да е изрично или имплицитно, но трябва да е ясно за публиката.
6. Визуални и звукови елементи: използването на визуални елементи, като изображения, видеоклипове, графики и анимации, заедно със звукови елементи, като музика, звукови ефекти или разказващ глас, може да обогати разказа и да привлече вниманието на публиката.
7. Участие на публиката: базиран на история разказ може да ангажира публиката чрез взаимодействия, въпроси, емоционална ангажираност и активно участие.
8. Приемственост и съгласуваност: историята трябва да е свързана и последователна от самото начало за да може да свърши. Всички елементи на историята трябва да се съгласуват помежду си и да поддържат основното послание.
9. Тон и стил: тонът и стилът на разказа трябва да отговарят на публиката. Те могат да варират от лек и хумористичен тон до по-сериозен и отразяващ такъв.
10. Учене или промяна: често историите включват процес на учене или промяна от страна на героите или на самата публика. Този процес може да добави дълбочина към историята.

Това са ключовите елементи, които допринасят за успешното разказване на истории. Способността да комбинираме тези елементи по креативен и ангажиращ начин може да доведе до запомнящи се и смислени истории.

За да проектираме и развием история по структуриран и пълен начин, можем да използваме модел „платно за разказване на истории“.

Този инструмент често се използва от автори, сценаристи, търговци и разказвачи за организиране ключовите елементи на една история по последователен и увлекателен начин.

Платното за разказване на истории може да варира по своята форма и структура, но като цяло включва следните елементи:

1. Герои: този раздел от платното се фокусира върху главните герои в историята. Тук са описани героите, включително техните имена, характеристики, цели, предизвикателства и личности.
2. Среда/ обстановка: този елемент обхваща обстановката, в която се развива историята. Той включва подробности за физическата среда, исторически период, култура и всякакви други релевантни аспекти.
3. Сюжет: сюжетът представя потока от събития в историята от началото до края. Така той е разделен на начало, развитие, кулминация и разрешение.
4. Ключово съобщение: тук посочвате посланието или централната тема на историята, товеа което вие искате да предадете на публиката.
5. Емоции: този елемент идентифицира емоциите, които искате да събудите в публиката и как ще бъдат интегрирани в историята.
6. Визуални и звукови елементи: този раздел обхваща използването на визуални, звукови и наративни елементи, които ще обогатят историята, като изображения, видео, музика, звук ефекти или разказващ глас.
7. Учене или промяна: показва дали и как героите или публиката ще преминат през процеса на обучение или промяната по време на историята.

Платното за разказване на истории служи като визуално ръководство за планиране на истории, позволявайки различните елементите да бъдат последователно организирани. Този инструмент помага да се поддържа преглед на историята и гарантира, че всички аспекти са сплотени и допринасят за желаното послание и преживяване.

От платното всеки аспект впоследствие се задълбочава, за да се изгради историята (на марката или отделен фрагмент).

1. Герои: този раздел от платното се фокусира върху главните герои в историята.

Тук са описани героите, включително техните имена, характеристики, цели, предизвикателства и личности.

2. Среда/ обстановка: този елемент обхваща обстановката, в която се развива историята.

Той включва подробности за физическата среда, исторически период, култура и всякакви други релевантни аспекти.

3. Сюжет: сюжетът представя потока от събития в историята от началото до края. Така е разделени на начало, развитие, кулминация и разрешение.

4. Ключово съобщение: тук посочвате посланието или централната тема на историята, какво вие искат да общуват с публиката.

5. Емоции: този елемент идентифицира емоциите, които искате да събудите в публиката и как ще бъдат интегрирани в историята.

6. Визуални и звукови елементи: този раздел обхваща използването на визуални, звукови и наративни елементи, които ще обогатят историята, като изображения, видео, музика, звук ефекти или разказващ глас.

7. Учене или промяна: показва дали и как героите или публиката ще отидат чрез процес на обучение или промяна по време на историята.

Платното за разказване на истории служи като визуално ръководство за планиране на истории, позволявайки различните

елементите да бъдат последователно организирани. Този инструмент помага да се поддържа преглед на историята и

гарантира, че всички аспекти са сплотени и допринасят за желаното послание и преживяване.

От платното всеки аспект впоследствие се задълбочава, за да се изгради историята (на марката или отделен фрагмент).

1. Герои: този раздел от платното се фокусира върху главните герои в историята.

Тук са описани героите, включително техните имена, характеристики, цели, предизвикателства и личности.

2. Среда/ обстановка: този елемент обхваща обстановката, в която се развива историята.

Той включва подробности за физическата среда, исторически период, култура и всякакви други релевантни аспекти.

3. Сюжет: сюжетът представя потока от събития в историята от началото до края. Така е разделени на начало, развитие, кулминация и разрешение.

4. Ключово съобщение: тук посочвате посланието или централната тема на историята, какво вие искат да общуват с публиката.
5. Емоции: този елемент идентифицира емоциите, които искате да събудите в публиката и как ще бъдат интегрирани в историята.
6. Визуални и звукови елементи: този раздел обхваща използването на визуални, звукови и наративни елементи, които ще обогатят историята, като изображения, видео, музика, звук ефекти или разказващ глас.
7. Учене или промяна: показва дали и как героите или публиката ще отидат чрез процес на обучение или промяна по време на историята.

Проект	Дата	Отговорност
--------	------	-------------

Платното за разказване на истории служи като визуално ръководство за планиране на истории, позволявайки различните елементите да бъдат последователно организирани. Този инструмент помага да се поддържа преглед на историята, гарантира, че всички аспекти са сплотени и допринасят за желаното послание и преживяване.

От платното всеки аспект впоследствие се задълбочава, за да се изгради историята (на марката или отделен фрагмент).

suffered, What is your, and what you are trying to
 What you have **PEOPLE** what you have
 Who you are **EMOTIONS** represent and understood at the
 want to **MESSAGE** What do you represent **VOIC** Radi
 become announcement How you **WHAT** Social Web yourself, such as
 how for others colours, images you put in